

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2082/2020
24.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Живковић адвокат из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ из Београда, чији је пуномоћник Горан Атанасковић адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 86/19 од 12.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 86/19 од 12.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1796/15 од 27.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да му је радни однос престао без правног основа, решењем туженог број .. од 13.05.2015. године којим је отказан уговор о раду број .. од 21.04.2004. године са свим анексима који чине његов саставни део и да се обавезе тужени да врати тужиоца на рад. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени на исплату накнаде штете због изгубљене зараде за период од 13.05.2015. године до 31.10.2016. године у износу од 687.262,93 динара са законском затезном каматом на новчане износе наведене у том ставу изреке почев од означених датума па до исплате, као и да на наведене износе исплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова поступка исплати туженом износ од 18.090,00 динара у року од осам дана од дана пријема отправка пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 86/19 од 12.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1796/15 од 27.09.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, са предлогом да се ревизија одбије а тужилац обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу чланова 408. и 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по основу уговора о раду са више анекса обављао послове инкасанта у служби туженог за гараже и паркиралишта - Одељење међународни терминал. Ванредном контролом пословања наведеног Одељења, вршеном у периоду од 10.03. до 01.04.2015. године, установљено је да је тужилац 23.03.2015. године од две особе узео пасош из којег је извадио 500 динара и предао их свом колеги ББ, као и да је истог дана од корисника наплатио услугу туженог у износу од 40 евра. Поводом ових радњи тужилац је био привремено удаљен са рада, а затим му је уручено и упозорење о постојању разлог за отказ уговора о раду. У писменом изјашњењу на ово упозорење, којим му је стављено на терет извршење више повреда радне обавезе из члана 10. анекса уговора о раду, тужилац није оспорио наводе о наплати услуге у иностраној валути, али је спорио наводе да је возила пуштао преко реда и за то узимао новчану накнаду. О наводима из упозорења изјаснио се и синдикат чији је тужилац био члан. Решењем туженог од 13.05.2015. године тужиоцу је отказан уговор о раду због повреде радних обавеза.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

У поступку оцене законитости решења о отказу уговора о раду утврђено је да је тужилац учинио повреде радне обавезе предвиђене чланом 10. анекса уговора о раду, због чега му је исти отказан правилном применом члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду. Неоснованост захтева за поништај уговора о раду води неоснованости захтева за реституцију - враћање на рад и накнаду штете у висини изгубљених зарада.

Ревизијом тужиоца понављају се наводи његове жалбе о којима се другостепени суд изјаснио, због чега исти нису посебно образлагани у смислу члана 414. став 2. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда, трошкови одговора на ревизију нису били нужни, због чега је применом члана 165. став 1. ЗПП у вези са чланом 154. став 1. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић